

Szegedi Ítéltábla
Bf.I.295/2018/8.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. január 9. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt [I. rendű vádlott neve] **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2018. február 20. napján **kihirdetett 5.B.439/2016/40.** számú ítéletének **II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottra** vonatkozó **részét megváltoztatja** akként, hogy a vagyonek kobzást **mellőzi**.

Egyebekben az első fokú ítéletnek **II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottra** vonatkozó részét helybenhagyja.

Az első fokú ítélet bevezető részéből a 2017. március 29-i, és a 2017. június 23-i tárgyalási napra történő hivatkozást mellőzi.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottat költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] mint felbújtó miatt, mint visszaesőt halmazati büntetésül 5 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani és megállapította, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

A Kecskeméti Városi Bíróság B.1647/2007. számú és B.1305/2003. számú ügyében alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette, míg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.BPK.40.903/2014/3. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtön végrehajtását elrendelte.

A II. rendű vádlottal szemben 181.977.670,- forintra vagyonek kobzást rendelt el és egyben rendelkezett a bűnügyi költségről is.

Az első fokú ítélettel szemben II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője jelentettek be

fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyzség írásbeli indítványában a tényállás helyesbítése, a jogi indokolás, a jogszabályi helyek kiegészítése, a bűnösségi körülmények helyesbítése és kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítélet tábla az első fokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy a tárgyalási napok közül a 2017. március 29. és június 23. napjára történt hivatkozást mellőzze.

A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyzség az írásbeli indítványát fenntartotta.

A védő fellebbezését megváltoztatva elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Álláspontja szerint az első fokú ítélet felderítetlen, az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a II. rendű vádlott védekezését, a beszerzés körülményeit, [név] szerepét. A felderítetlenség kiküszöbölése érdekében szükségesnek tartotta [tanú 1] tanúkenti kihallgatását, illetve, az I. rendű vádlott testvérének [tanú 2]nek az ismételt tanúkihallgatását.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

A másodfokú bíróság az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

Az ítélet tábla az iratok egybehangzó adatai alapján - Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel - az első fokú ítélet tényállást az alábbiak szerint helyesbítette:

II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott előéletként felhívott 1. és 3. pont alatti elítélések esetében mellőzte a kitöltés dátumát, tekintettel arra, hogy e két elítéléssel kapcsolatos feltételes szabadságot a törvényszék az első fokú ítélettel szüntette meg.

Ugyanezen okból mellőzte az első fokú ítélet 4. oldal második bekezdéséből a kitöltés időpontjának feltüntetését.

A 4. oldal harmadik bekezdésében írtakat akként helyesbítette, hogy a II. rendű vádlott szabadulása után megismerkedett az I. rendű vádlottal.

A 15. oldal utolsó három bekezdését és a 16. oldal első bekezdését a jogi indokolásba utalta, mert az ott felhívott keretjogszabályi rendelkezések a jogi indokolás részét képezik.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

A II. rendű vádlott az eljárás során végig tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését.

Védekezésével szemben [I. rendű vádlott neve] I. rendű vádlott az eljárás során végig következetesen vallotta, hogy a [cég neve]-t a II. rendű vádlott kívánta működtetni, mert a büntetett előéletére tekintettel nem lehetett ügyvezető. A részleteket tekintetve vallotta az I. rendű vádlott, hogy a cég ügyeit, az áru beszerzését, értékesítését a II. rendű vádlott végezte. Vallomása saját magára nézve is terhelő volt.

Az I. rendű vádlott ilyen tartamú vallomását mindenben alátámasztotta testvére, [tanú 2] vallomása, aki arról is vallomást tett, hogy a II. rendű vádlott a börtönben neki mesélt a vállalkozási elképzeléseiről és maga ajánlotta testvérét, az I. rendű vádlottat ügyvezetőnek.

Az I. rendű vádlott és [tanú 2] vallomását alátámasztotta [tanú 3] vallomása, aki a kft. könyvelését végezte, illetőleg a vevői képviselők vallomása, akik vallották, hogy az ügyletek során végig a II. rendű vádlottal álltak kapcsolatban.

A II. rendű vádlott [név] szerepével kapcsolatos védekezése is ismert volt az elsőfokú bíróság előtt.

A védelem által a megalapozatlanság körében indítványozott bizonyítási indítványok már az elsőfokú eljárásban is előterjesztésre kerültek, mely bizonyítási indítványokat a törvényszék indokoltan utasította el. E körben kifejtett álláspontját az ítélet tábla mindenben osztotta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a megfelelő körben lefolytatta. Az általa megállapított tényállás megalapozott és indokolási kötelezettségének is eleget tett a törvényszék.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla álláspontja szerint nincs ok az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére sem eljárásjogi okból, sem pedig megalapozatlanság miatt.

Ami a II. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezéseket illeti, az ítélet tábla álláspontja szerint az ez irányú fellebbezések is a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak, mivel azt kifogásolják, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlott védekezését elvetve, a terhelő bizonyítékokat elfogadva bűnösségét a terhére rótt bűncselekményekben megállapította.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

Ezért a II. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezések sem vezethettek eredményre.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett a II. rendű vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes.

Ami a bűncselekmények megnevezését illeti, az ítélet tábla utal a bűncselekmények megnevezéséről szóló 61. BK vélemény 2. d) pontjában írtakra, mely szerint az elkövetői alakzatra utalás megelőzi a bűncselekmény megnevezését. Ebből következik, hogy a törvényszék nem a bírói gyakorlatnak megfelelően járt el, amikor a felbujtónak minősített II. rendű vádlott esetében a bűncselekmények megnevezését követően, csak a második bűncselekmény után jelölte meg, hogy mint felbujtó, bűnös. Ez a szövegszerkesztés azért sem helyes, mert félreértésre adhat okot és ellentétes a jogi indokolással is (20. oldal hatodik, hetedik bekezdés).

Osztotta az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy a II. rendű vádlott a felbujtói magatartáson túl, bűnsegédi magatartást is megvalósított, hiszen a vállalkozás irányításában is tevékenyen részt vett, azonban e magatartása a felbujtói magatartásba - mint enyhébb részesi alakzat - beleolvad.

Az elsőfokú bíróság az általa alkalmazott jogszabályi helyek felsorolásánál elmulasztotta felhívni a Btk. 6. § (2) bekezdését, a Btk. 459. § (1) bekezdés 28) pontját és a 459. § (6) bekezdés d) pontját, noha ezeket alkalmazta, ezért azok felhívását az ítélet tábla pótolta.

A törvényszék által értékelt bűnösségi körülményeket tekintve az ítélet tábla a halmazatot mellőzte a súlyosító körülmények közül, hiszen a II. rendű vádlottal szemben halmazati büntetés került kiszabásra és ez ugyanazon körülmény kétszeres értékelését jelentené.

További súlyosító körülmény a hamis magánokirat felhasználásának vétsége kapcsán a folytatólagos elkövetés. A másodfokú bíróság a II. rendű vádlott kezdeményező és irányító szerepe helyett a bűnszerű magatartás megvalósítását értékelte súlyosító körülményként.

Az irányadó büntetési tételkeret 5 évtől 11 évig terjedő szabadságvesztés, a középérték 8 év. A középértéktől az elsőfokú bíróság - helyesen - 2 év 6 hónappal tért el a II. rendű vádlott javára, amikor vele szemben 5 év 6 hónap szabadságvesztést szabott ki. Az előéletére is figyelemmel, az ítélet tábla nem látta indokoltnak a szabadságvesztés tartamának további enyhítését.

A cselekmény jellegére, a bűncselekmény súlyára, a vádlott előéletére figyelemmel indokolt a vádlott közügyektől eltiltása, annak tartama arányos.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlott esetében vagyonelkobzásról is rendelkezett, azonban annak csak jogszabályi alapját jelölte meg, indokát nem adta.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az intézkedésnek nincs tényállásbeli alapja. Maga az elsőfokú bíróság is csak azt állapította meg, hogy a II. rendű vádlott a vevő gazdasági társaságok által átutalt összegek 5-10 %-át tovább utalta a [cég neve] [pénzügyi intézet neve]-nél vezetett bankszámlájára, amelyről az adott összeg az utalás napján vagy másnap felvételre került főként készpénzben ATM útján (5. oldal negyedik bekezdés, illetve 18. oldal negyedik bekezdés).

Azt azonban a tényállás nem tartalmazza és arra kétséget kizáró adat sincs, hogy a teljes összeg a II. rendű vádlottnak került volna. Így a vagyonelkobzás elrendelésének nincs törvényes alapja, ezért azt az ítélet tábla mellőzte.

Az első fokú ítélet egyéb II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottra vonatkozó rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a védelmi fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban az első fokú ítéletnek II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottra vonatkozó részét hivatalból is felülbírálván azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be. 561. § (1) bekezdése értelmében az ügydöntő határozat rendelkező részében fel kell tüntetni a tárgyalási napok megjelölését.

Mivel az elsőfokú bíróság 2017. október 11. napján az eljárást megismételte, így az ezen tárgyalási napot megelőző tárgyalási napok felhívása szükségtelen, ezért a másodfokú bíróság a 2017. március 29. és 2017. június 23. napjára történő hivatkozást mellőzte.

Az ítélet ellen a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján - figyelemmel a Be. 615. § (1) bekezdésére - nincsen helye fellebbezésnek.

, 2019. január 9.

Dr. Benedek Tibor s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
előadó bíró

. Cserhádi Ágota s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.295/2018/8. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 5.B.439/2016/40. számú ítéletének II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottra vonatkozó és jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2019. január 9.

Dr. Benedek Tibor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő